

в гості вокальний ансамбль «Калина» Централізованої бібліотечної системи. Він нещодавно відзначив свій срібний ювілей сценічної діяльності. Сорокахвилинний виступ «Калини» вразив усіх присутніх своєю щирістю і високою майстерністю.

«Криниця життя» - один із небагатьох клубів, де початок кожного щотижневого засідання означається виконанням написаного власними силами гімну. Академісти прийняли рішення створити своїми руками затишок у кімнаті, де вони збираються. Уже стіни прикрашенні картинами, світлинами, вишитими рушниками, подарованими членами цього клубу.

У клубі «Серпанок», що діє в ЗОШ № 16, відбулася незвичайна зустріч із мешканцем Білої Церкви Анатолієм Скибком, який створює аматорське відео про минуле й сучасне міста над Россю. Академісти переглянули дві його останні роботи, присвячені історії вулиць Білої Церкви.

Пан Анатолій розповідав цікаві легенди їсторії про виникнення назв мікрорайонів, вулиць, про-

вулків, площ, підтверджуючи це давніми та сучасними світлинами. Повідав також про те, звідки бере початок ідея створення подібних кіносюжетів, у які сам автор, без перебільшення, вкладає всю душу. Академісти, у свою чергу, цікавилися його біографічними даними, ставили запитання, навіть дискутували з приводу певних історичних віл у житті рідного міста. А вже які спогади линули з вуст самих академістів, слухати – не переслухати.

Та головне – усі виходили з кабінету з піднесеним романтичним настроєм: хтось повернувся в дитинство, хтось згадав перше кохання, а хтось взагалі відкрив для себе чимало нового навіть про свій власний мікрорайон.

25 січня 2013 року виповнилося б 75 років із дня народження поета, актора і співака Володимира Семеновича Висоцького. Тож не дивно, що черговий захід у клубі «Сузір'я» під назвою «Мне кождый вечер зажигают свечи» був присвячений саме цій події.

Розпочала розповідь про життя барда завідуюча бібліотекою-філіалом №9 Катерина Василівна

Традиційні атрибути Дня іменинника в Академії пенсіонерів

Волинець. Але це не був звичайний виклад біографії – коли народився, де жив, ким працював – ні, це була подорож нелегкою та звивистою дорогою життя радянського менестреля, де основна увага зверталася на почуття поета, його задуми, мрії, на сприйняття епохи, в якій він жив.

Розповідь перемежувалася пісенними творами Висоцького в супроводі відеофайлів. Члени клубу почули такі пісні, як «На Большом Каретном», «Балада о любви», «Балада о ненависті», «Корабли постоят и ложатся на курс», кілька творів військової тематики.

Але не лише записи лунали в цей день в приміщенні клубу – за прошенні гості співали пісні свого кумира. Так юнак, що давно вже пов’язав свою долю з творчістю Висоцького, – Євгеній Нефьодов – виконав на гітарі «Он не вернулся из боя», а пісню «Если друг оказался вдруг» підхопили всі академісти. Учні Білоцерківського коледжу Олена Кричевська, Лілія Гудима, Анастасія Краснікова декламували улюблени уривки з пісень поета, а Ігор Батрак занурив аудиторію в монолог Гамлета, адаптований

для спектаклю на Таганці, де грав Висоцький.

Не оминули увагою й акторське життя співака, згадуючи його ролі у фільмах, роботу в театрі, взаємостосунки з колегами.

Підбиваючи підсумки такого теплого зібрання, координатор клубу Тетяна Сулейманова подякувала всім за те, що твори Володимира Висоцького цього вечора набували такої сили і грали емоціями та барвами так, як тоді, коли їх виконував сам співак.

До клубу «Промінь надії», що діє на Таращанському масиві, також на ювілейний день народження Висоцького, завітали шанувальники творчості відомого радянського барда. Академісти згадували власні життєві історії, пов’язані з його творчою діяльністю, та переглянули художній фільм «Высоцкий. Спасибо, что живой», обговоривши сюжетну лінію та проблематику кінострічки.

У січні, незважаючи на морози, більше 300 академістів відвідали басейни ДЮСШ №1 і ДЮСШ №2, займалися своїми улюбленими справами, відвідуючи гуртки, театр, краєзнавчий музей, фітнес-клуб, каталися на ковзанах на Льодовій арені.

Ми вже знаємо, як робити ще такі ляльки-мотанки. Клуб «Чарівна мітв»

ПРОЦВІТАЙ, «ЛЮБИСТКУ»!

Любисток... Хто з нас із дитинства не пам'ятає терпкувато-свіжий запах листя цієї рослини? Запашна купель для немовляти, п'янкий аромат дівочих вінків, лікувальна прохолода при головному болю...

Світлана Гребень,
координатор клубу
«Любисток»

Любисток – символ нев’янучої любові, любові до людей, до життя. Недарма саме назва цієї рослини стала назвою одного з наймолодших осередків Академії пенсіонерів, який відкрито за сприяння депутата міської ради Тетяни Сергіївни Сербин у приміщенні БСШ № 13. Адже всі члени цього зібрання не розгубили вміння любити, не втратили дару радіти життю кожної хвилини.

«Любисток» - це колектив однодумців, що вміють і відпочивати

разом, і навчатися чомусь новому. Тому за порівняно невеликий час уже так багато цікавого відбулося.

Академісти-початківці і колядки вивчали, і новорічні посиденьки влаштовували. Зустрічалися з цікавими людьми. Захоплено розглядали роботи майстрині бісероплетіння Галина Різник і, слухаючи її розповідь, загорілися бажанням і собі навчитися.

Місцева поетеса Ірина Поліщук не лише порадувала присутніх своїми творами, а й поділилася особистими досягненнями в кулінарному мистецтві.

Відвідування театру і Будинку органної музики, цікаві зустрічі,

Тетяна Сербин із членами клубу «Любисток»

дні іменинника і просто можливість поспілкуватися – все це допомагає людям шанованого віку не зістарітися душою, повноцінно жити і з радістю зустрічати кожен новий день.

Ми вдячні Благодійному фонду

Костянтина Єфименка і особисто Костянтину Олексійовичу за синівську турботу про нас, людей за 50...

Тож процвітай, «Любистку», даруючи щірі хвилини радості й любові до життя усім, хто ніколи не втрачає молодечого оптимізму.